

Een verborgen hoekje van de Bethelkerk

Op 20 mei 2008 bestond de ouderensoos vijftig jaar. De kerkenraad was daarvan niet op de hoogte. Door foto's door mw. Jenny de Wit aan ds. Nico Riemersma ter hand gesteld in verband met het 70-jarig bestaan, kwamen we erachter. Alle reden om de twee centrale figuren van de soos, mw. Nella de Kiefte en mw. Jenny de Wit, te interviewen. Het werd een geanimeerd gesprek met veel 'weet je nog wel'. Het duurt even voordat ik, toch geen onbekende in het Bethelse Jeruzalem, goed in de gaten heb over welke activiteit het nu precies gaat. Vandaar bovenstaande titel.

Hoe het begon

In een oude folder, meegebracht door Jenny de Wit, zo oud dat de telefoonnummers nog uit zes cijfers bestonden, staat het volgende: 'Er zijn nog tweeëndertig sociëteiten voor ouderen, verdeeld over 's-Gravenhage, Scheveningen en Loosduinen. Deze worden gecoördineerd vanuit de Hervormde Stichting voor Maatschappelijke Toerusting.' Wat kon je er volgens die folder verwachten: 'Gezelligheid, vriendschap en eventueel steun. Gezelligheid is troef! We doen spelletjes zoals canasta, bridge, jokeren, scrabble, sjoulen en rummikub.' Met deze gegevens in mijn achterhoofd gaan we aan de praat over verleden, heden, en toekomst.

Verleden

Vijftig jaar geleden dus is de soos opgericht, als een opvolger van een soort naaikrans. Dat kwam eigenlijk door het initiatief van een aantal dames die uit Indië kwamen en niet zoveel voelden voor 'dat gepruts met draadjes'. Misschien hadden ze er wel bedienden voor! Nee, ze wilden briden. En zo geschiedde, maar het werd wel gecombineerd met de al bestaande soos die was voortgekomen uit de Nederlandse Christen Vrouwenbond, die wel vijftig sociëteiten in Den Haag had. Dat was destijds een diaconale activiteit. De toenmalige ds. W. Nijenhuis vond dat samengaan best, maar het mocht geen 'kaartclubje' worden en hij eiste dat er aan het einde van de soosmiddag een kerkelijke sluiting moest zijn. Wie dat moest doen? Het bestuur, maar dan niet steeds dezelfde persoon, vertelt Jenny de Wit. Ze weet ook nog dat op initiatief van mw. Nijenhuis de handwerkende dames steun verleenden aan de bezigheidstherapie van de bewoners van Dekkersduin, want het was haar een gruwel dat de bewoners daar pannenlappen moesten breien die vervolgens werden uitgetrokken om er weer nieuwe pannenlappen van te maken!

Met behulp van diaconaal geld werd dit werk omgezet in het vervaardigen van 'nuttige handwerken' die op een bazaar in de Bethelkerk verkocht konden worden. De opbrengst was voor de zending en destijds dus voor ds. Strooband die in Celebes (het huidige Sulawesi) werkte. Zo werd dus op die manier het nuttige met het aangename verenigd.

Heden

De soos heeft ongeveer vijfentwintig leden, waarvan er altijd wel twintig komen op de veertig middagen per jaar dat de soos open is. De leiding van de soos wordt gevormd door mw. Nella de Kiefte, mw. Jenny de Wit en mw. Gré de Jong. Zij worden terzijde gestaan door een tiental gastvrouwen; twee daarvan zijn ook lid van de soos.

In de huidige brochure staan nog steeds dezelfde spelletjes, maar, zegt Nella de Kiefte, sjoulen doen we nu niet meer. Van de kaartspelen wordt eigenlijk alleen bridge en canasta gespeeld. Ten opzichte van de oude brochure zijn toegevoegd de activiteiten *bibliotheek* (1) en *handwerken* (2)

(1) Als restant van de ooit eigen bibliotheek die de kerk bezat, is er nu nog een abonnement op de Gemeentelijke Bibliotheek. Soosleden kunnen opgeven welk boek ze zouden willen lezen en dat wordt dan daar gehaald. Er is ook nog een restant boeken van de oude eigen bieb die nog uitgeleend

worden. Jenny de Wit zegt: 'Als u, lezer, ooit boeken wilt wegdoen, geef ze dan maar aan mij.' Zij weet daar wel raad mee!!

(2) Het handwerken gebeurt niet op de soosmiddag, maar door een aantal dames, waarvan sommigen ook lid van de soos zijn die op een aparte dag bij elkaar komen.

Voor de verkrijging van de gemeentelijke subsidie worden ze wel als soosleden mee geteld. Die subsidie wordt door de Gemeente

aan STEK verleend die de subsidie op haar beurt weer naar de soos doorsluis. Die handwerken worden één keer per jaar verkocht ten bate van de zending.

Desgevraagd bevestigt Nella de Kiefte dat de soos strikt genomen geen kerkelijke activiteit is. Daarom kunnen ook anderen dan Bethelkerkers lid zijn. Voor de kosten hoeven ze het niet te laten! Voor € 0,50 schenkt de soos thee met iets erbij en voor nog eens € 0,50 schenkt koster Frederik een kopje koffie, ook weer met wat erbij. Nella de Kiefte meldt dat de meeste leden vrouw en alleenstaand zijn en ze vertelt dat de sfeer op de soos heel goed is. Het klinkt als een opwekking om er lid van te worden. U hoeft alleen maar ouder te zijn dan plusminus zestig jaar. Dat is in de Bethelkerk geen moeilijk te realiseren voorwaarde, toch? En van het mannelijk geslacht zijn geldt als een pluspunt!

Toekomst

De zelfstandige soos heeft voorlopig niet te vrezen voor opheffing. Er zijn voldoende potentiële leden en de geprogrammeerde activiteiten worden voldoende gewaardeerd. Hoewel formeel geen onderdeel van het kerkenwerk, lijkt de soos toch een belangrijke functie in de Bethelkerkgemeenschap te vervullen.

De gezamenlijke kerstviering van de soos en de vrouwendienst in het afgelopen jaar is goed bevallen. Er wordt naar gestreefd om dat voort te zetten.

Hoewel dus al vijftig jaar oud, is de soos nog zeer levenslustig. Dat dat zo mag blijven, hoopt ondergetekende.

Inge Ligthart Schenk

